

JOEL

Prorok Joel bio je sin Petuela, i to je jedini pouzdan podatak iz njegova životopisa kojim raspolaže tekst ove biblijske knjige. Živio je u Jehudi negdje između 8. i 5. st. pr. n. e., premda ga neki učenjaci smještaju u šesto stoljeće. Smještanje ove knjige između knjiga proroka Hošee i proroka Amosa nije rezultat stvarnoga hronološkog slijeda, već tematske podudarnosti koja postoji između kraja knjige proroka Joel-a i početka sadržaja knjige proroka Amosa. Prorok Joel nije samo bio upoznat s jerusalemskim hramom, nego se silno zanimalo za njegovo svećenstvo i hramske službe, pa je stoga smatrano, kao i proroci Hagaj i Zakarija, 'prorokom kulta', to jest prorokom koji je svoje služenje ostvario kroz bogoslužni život u hramu, koristeći, čak, liturgijske forme u prenošenju svojih proročkih poruka.

Joel je svjedok goleme najeze skakavaca i okrutne suše koja je uništavala Jehudu, i upozorava ljude na "veliki i strašni dan Jahvin" (2:31). On poziva sve ljude da se pokaju (1:2–13). Skakavce opisuje kao vojsku Božiju (2:2) i u njihovoj navaliji vidi znak skorog dolaska dana Gospodnjeg. Odbacuje pučko shvatanje da će to za Israil biti izbavljenje i blagoslov; naprotiv, taj dan i za njih će biti dan osude i kazne.

Najezda skakavaca

1 Riječ Jahvina koja dođe Joelu, sinu Petuelovu:
 (2) Čujte ovo, starješine,
 i slušajte, svi stanovnici zemlje.
 Je li se išta nalik ovome dogodilo u danim vašim
 ili u danim očeva vaših?
 (3) Kazujte o tome svojim sinovima,
 i neka vaši sinovi pripovijedaju svojim sinovima,
 a njihovi sinovi sljedećem naraštaju.
 (4) Što ostaviše skakavci sjekači, pojedoše skakavci koji se roje;
 a što ostaviše skakavci koji se roje, pojedoše skakavci koji poskakuju;
 a što ostaviše skakavci koji poskakuju, pojedoše larve skakavaca.
 (5) Probudite se, pijanice, i plačite;
 i kukajte, svi vi koji vino pijete,
 za slatkim vinom što vam je od usta otkinuto.
 (6) Jer narod navalii na moju zemlju,
 moćan i bezbrojan;
 zubi mu kao u lava,
 a očnjaci mu kao u lavice.
 (7) On je opustošio moju lozu
 i posjekao moju smokvu.
 Ogulio ih je i bacio;
 grane su njihove pobijeljele.
 (8) Kukajte kao đevica, potpasana kostrijeću,
 za ženikom njene mladosti.
 (9) Nema žitne žrtve i žrtve ljevanice
 u kući Jahvinoj.
 Tuguju svećenici,

sluge Jahvine.

(10) Polje je uništeno,
 zemlja tuguje;
 jer žito je propalo,
 mlađo vino suši se,
 maslinovo ulje propada.
 (11) Očajavajte, ratari,
 kukajte, vinogradari,
 za pšenicom i ječmom;
 jer propade ljetina u polju.
 (12) Loza sahne
 i smokva propada;
 šipak, i palma, i jabuka,
 sva stabla poljska suše se.
 Doista, radost vehrne
 među sinovima ljudskim.
 (13) Opašite kostrijet
 i naričite, o svećenici;
 kukajte, o sluge za žrtvenikom!
 Hajde, prenoćite u kostrijeti,
 o sluge Boga mojega,
 jer žitna žrtva i žrtva ljevanica
 uskraćene su kući Boga vašega.

Glad i suša

(14) Posvetite post,
 proglašite svečan zbor;
 saberite starješine
 i sve stanovnike zemlje
 u kući Jahve, Boga vašega,
 i zavapite Jahvi.

(15) Jao dana!

Jer primiče se dan Jahvin,
i dolazi kao propast od Svevišnjeg.

(16) Zar nije nestalo hrane pred našim očima,
radosti i veselja iz kuće Boga našega?

(17) Sjemenke postaju smežurane pod grudama;
spremišta su pusta,
hambari su porušeni,
jer žito se osušilo.

(18) Kako zvijeri stenju!
Krda goveda besciljno lutaju
jer im nema paše;
čak i stada ovaca kaznu trpe.

(19) Tebi, o Jahve, ja vapim;
jer vatra proguta pašnjake pustinjske
i plamen spali sva stabla poljska.

(20) Čak i zvijeri poljske čeznu za tobom;
jer potoci presušiše
i vatra proguta pašnjake pustinjske.

Jahvin dan dolazi

2 Zapušite u trubu na Cionu,
i oglasite uzbunu na mojoj svetoj gori!
Neka svi stanovnici zemlje dršću,

jer dolazi Jahvin dan;
zaciјelo je blizu on,
(2) dan mraka i tmine,
dan oblaka i mrklog mraka.

Kao što se zora prostire preko gora,
tako dolazi jedna velika i moćna vojska;
ništa njoj nalik nije prije bilo
niti će ikad poslije nje biti
u godinama mnogih naraštaja.

(3) Pred njim vatra proždire,
a za njim plamen pali.

Pred njim je zemlja kao vrt edenski
a za njim pustinja pusta,
i ništa mu zaciјelo ne može umaći.

(4) Oni su nalik na konje;
i kao ratni konji, tako oni trče.

(5) Uz buku kao od kola
skaču po vrhovima gora,
kao pucketanje plamena vatrenog koji proždire
strnjiku,

kao moćna vojska u bojnim redovima.

(6) Pred njima narodi su u muci;
sva lica problijede.

(7) Kao junaci trče,
kao borci uza zidove veru se;

i svaki korača u stroju,
od svojih staza ne odstupaju.

(8) Jedan drugoga ne guraju,
svaki svojom stazom korača;
od oružja kad padaju,
redove ne kidaju.

(9) Na grad navaljuju,
duž zidina jure;
u kuće se penju,
poput lopova ulaze na prozore.

(10) Pred njima zemlja podrhtava,
nebesa se tresu,
sunce i mjesec postaju tamni
i zvijezde gube sjaj svoj.

(11) Jahve pušta glas svoj pred vojskom svojom;
doista, golema je vojska njegova,
jer snažan je onaj koji izvršava riječ njegovu.
Jahvin je dan uistinu velik i vrlo strašan,
pa ko ga može podnijeti?

(12) "Ali i sad", očituje Jahve,
"vratite se meni svim srcem svojim,
i posteći i plačući i tugujući;

(13) i rastrgajte srca svoja, a ne haljine svoje." Vratite se sad Jahvi, Bogu svome,
jer je on milostiv i samilostan,
ne srdi se brzo, obilan ljubavlju
i popustljiv kad kažnjava.

(14) Ko zna neće li se on okrenuti i popustiti,
i ostaviti blagoslov za sobom,
žitnu žrtvu i žrtvu ljevanicu
Jahvi, Bogu vašemu?

(15) Zapušite u trubu na Cionu,
posvetite post, proglašite svečan zbor,

(16) okupite narod, posvetite zajednicu,
saberite starješine,

sakupite djecu i dojenčad.

Neka ženik izđe iz sobe svoje
i mlada ispod baldahina svoga.

(17) Neka svećenici, sluge Jahvine,
plaču između trijema i žrtvenika,
i neka govore: "Poštedi narod svoj, o Jahve,
i ne učini baštinu svoju sramotom,
porugom među poganimi.

Zašto da se među narodima govori:
'Gdje je njihov Bog?"'

Obećanje izbavljenja

(18) Tad Jahve bi revan prema zemlji svojoj
i smilova se narodu svome.

(19) Jahve odgovori narodu svom i reče:
"Evo, ja ču vam poslati žita, mlada vina i ulja,
i vi će te se njima nasititi;
i ja vas nikad više neću učiniti sramotom među
paganima.

(20) I ja ču ukloniti vojsku sa sjevera daleko od
vas,
i natjerat ču je u sprženu i pustu zemlju,
i njenu prethodnicu u Istočno more¹,
i njenu zadnju stražu u Zapadno more².
I zasmrdjet će i njezin će se smrad proširiti,
jer velika djela učini."

(21) Ne boj se, o zemljo, raduj se i sretna budi,
jer Jahve učini djela velika.

(22) Ne bojte se, zvijeri poljske,
jer su pašnjaci u pustinji ozelenjeli,
stablo donosi plod,
smokva i loza bogato su rodile.

(23) Zato se veselite, sinovi cionski,
i radujte se Jahvi, Bogu svome;
jer on vam je dao kišu ranu u svojoj pravednosti³,
i izlio vam je pljusak,
rani i kasni kao i prije.

(24) Gumna će biti puna žita,
bačve će se prelijevati od mlada vina i ulja.

(25) Potom ču vam ja nadoknaditi godine
koje izjede skakavac koji se roji,
skakavac koji poskakuje, larve skakavaca i skakav-
ci sjekači,
silna vojska moja što je na vas poslah.

(26) Vi ćete imati hrane napretok i sitit ćete se,
i slavit ćete ime Jahve, Boga svoga,
koji je među vama čuda učinio;
i moj narod više nikad neće biti posramljen.

(27) Tako ćete vi znati da sam ja usred Israila,
i da sam ja Jahve, Bog vaš,
i da drugoga nema;
i moj narod više nikad neće biti posramljen.

Izljevanje Duha Božijega

(28) Poslije toga, dogodit će se
da ja ču Duha svoga na sve ljude izliti;
i sinovi će vaši i kćeri vaše proricati,
starci će vaši snove sanjati,
i mladići će vaši ukazanja vidjeti.

(29) Čak i na sluge svoje, i muškarce i žene,
jaču u tim danima Duha svoga izliti.
(30) Ja ču pokazati čuda na nebu i na zemlji,
krv, vatru i sukljanje dima.
(31) Sunce će se pomračiti
i mjesec krvav postati
prije negoli dođe veliki i strašni dan Jahvin.
(32) I dogodit će se da svako ko ime Jahvino zovne
spašen će biti.
Jer će na gori Cionskoj i u Jerusalemu
biti onih koji će umaći,
kako je Jahve i rekao,
pa i među preživjelima onih koje Jahve pozove.

Sudit će se narodima

3 "Jer gle, u tim danima i u to vrijeme,
kad ja vratim sreću Jehudi i Jerusalemu,
(2) sabrat ču sve narode
i svest ču ih u dolinu Jehošafat⁴.
Potom ču se ja ondje upustiti u sud s njima
u ime naroda svoga i baštine svoje, Israila,
kojeg rastjeraše među pogane;
i podijeliše zemlju moju.
(3) Oni baciše i žrijeb za narod moj,
davahu dječaka za bludnicu
i prodavahu djevojku za vino, da bi pili.
(4) Uostalom, šta ste vi meni, Tire, Sidone i svi kra-
jevi filistinski? Je li mi se to svetite? A ako mi se
budete svetili, brzo i hitro ču ja vratiti djela vaša da
vam se o glavu obiju. (5) Jer ste vi uzeli moje sre-
bro i moje zlato, odnijeli moje dragocjenosti u hra-
move svoje. (6) i prodavali Grcima sinove Jehude
i Jerusalema da biste ih udaljili sa zemlje njihove.
(7) Gle, ja ču ih dići s mesta kamo ste ih prodali,
i vratit ču djela vaša da vam se o glavu obiju. (8) I
ja ču još sinove vaše i kćeri vaše prodati u ruke si-
novima Jehudinim, a oni će ih prodati Sabejcima,
narodu daleku." Jahve progovorio je.
(9) Razglasite ovo među paganima:
pripremajte se za rat; junake podignite!
Neka navale svi borci, neka dođu!
(10) Iskujte od svojih plugova mačeve
i od svojih kosijera kopljja;
neka slabи govori: "Ja sam junak."
(11) Pohitajte i dodite, svi narodi okolni,
i ondje se okupite.
Svedi, o Jahve, junake svoje.

¹ Tj. Mrtvo more.

² Tj. Sredozemno more.

³ Ili onoga koji će vas učiti pravednosti.

⁴ Jehošafat znači Jahve sudi.

- (12) [Jahve reče:] "Neka se narodi probude,
i neka dođu gore u dolinu Jehošafat,
jer ču ja ondje sjedjeti da sudim
svim narodima okolnim.
(13) Hvatajte se srpa, jer zrela je ljetina.
Hajde, gazite, jer pun je vinski tjesak;
bačve se prelijevaju, jer velika je zloća naroda.
(14) Mnoštva, mnoštva u Dolini odluke!
Jer primiče se dan Jahvin u Dolini odluke.
(15) Sunce se i mjesec pomračuju
i zvijezde sjaj svoj gube.
(16) Jahve grmi s Ciona
i pušta glas svoj iz Jerusalema,
i tresu se nebesa i zemlja.
Ali Jahve je utočište narodu svom,
utvrda sinovima Israilovim.
(17) Tad čete vi znati da sam ja Jahve, vaš Bog,
koji obitava na Cionu, mojoj svetoj gori.

I Jerusalem će biti svet,
i više neće tuđinci kroz nj prolaziti.

Jehuda će biti blagoslovljena

- (18) Toga će se dana
gorama mlado vino cijediti,
i brdima će mljeko poteći,
i svim će potocima Jehudinim voda teći;
i vrelo će izbiti iz kuće Jahvine
da natopi dolinu Šitim.
(19) Egipat će opustjeti,
a Edom će postati pustinja pusta,
zbog nasilja učinjena narodu Jehudinu,
u čijoj zemlji proliše krv nevinu.
(20) A Jehuda će biti naseljena dovijeka
i Jerusalem za sve naraštaje.
(21) I osvetit ču ja krv njihovu koju nisam osvetio."
Jer Jahve obitava na Cionu.